

یکشنبه 6 آبان 1397 - 18 صفر 1440 - 28 اکتبر 2018

آغاز صدور گاز ایران به شوروی (1349 ش)

آغاز صدور گاز ایران به شوروی (1349 ش)

پس از استخراج نفت در سال 1287 هجری شمسی در مسجد سلیمان گاز اجباراً همراه نفت در محل سوزانده میشد. تدریجاً که منابع نفت یکی پس از دیگری احداث میشد استفاده از گاز طبیعی برای تامین سوخت و محرکه های کمپرسورها و مولد های برق مصارف خانگی منازل سازمانی در جنوب مورد توجه قرار گرفت. تا آنکه مساله توافق کلی در زمینه توسعه همکاری های اقتصادی بین ایران و شوروی سابق پیش آمد که در سال 1344 پروتکل همکاریهای 2 کشور به امضا رسید و از همین تاریخ بود که به لحاظ متمرکز کردن کلیه فعالیت های وابسته به صنعت گاز شرکت ملی گاز ایران تأسیس شد. شرکت ملی گاز ایران بعنوان یکی از چهار شرکت اصلی وابسته به وزارت نفت با سرمایه اولیه 25 میلیارد ریال در سال 1344 هجری شمسی مطابق 1965 میلادی تأسیس گردید این شرکت از آغاز کار متناسب با رشد و توسعه اقتصادی - اجتماعی کشور و بهره گیری از گاز طبیعی به عنوان یکی از منابع مهم در تامین سوخت و تولید انرژی و تحصیل بخشی از ارز مورد نیاز تدریجاً به قابلیت ها، توانمندیها و امکانات تولید خود (گاز طبیعی) افزوده است. در سال 1344 بر اساس توافق کلی در زمینه توسعه همکاریهای متقابل ایران و اتحاد جماهیر شوروی با امضای پروتکلی با زمینه صدور گاز ایران، بانی تأسیس شرکت ملی گاز ایران در همان سال شد که متعاقب آن قرارداد احداث خط لوله سراسری اول و پالایشگاه بیدلند نیز آغاز گردید و در همین راستا بهره برداری از کارخانه لوله سازی اهواز در سال 1346 آغاز شد. شروع قرارداد صدور گاز به شوروی از سال 1349 آغاز می گردد اما در سالهای قبل از انقلاب اسلامی استفاده از گاز طبیعی در بخش خانگی و تجاری و حتی صنایع بسیار محدود بوده و مجموع مشترکین این شرکت به بیش از 50 هزار مورد نمی رسیده است.

واکنش امام خمینی(ره) نسبت به طرح "فهد" درباره صلح فلسطین و اسرائیل(1360ش)

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی ایران و پس از امضای قرار داد کمپ دیوید بین دولت مصر و رژیم غاصب اسرائیل با میانجیگری آمریکا، رژیم و هائی خود فروخته منطقه هر کدام به نوعی راه رژیم حاکم بر مصر را در پیش گرفتند. در این میان فهد بن عبدالعزیز، ولیعهد وقت عربستان سعودی، در 18 مرداد 1360 طرحی را پیشنهاد نمود که چند نکته را در برمی گرفت. اول: عقب نشینی اسرائیل از تمامی سرزمینهای اشغالی و از جمله بیت المقدس؛ دوم: تضمین حقوق فلسطینیانی که مایل به بازگشت نیستند از طریق جبران خسارت و هائی وارده به آنها؛ و سوم: تضمین حق همه کشورهای منطقه دائر بر زندگی صلح آمیز با یکدیگر. بند سوم این طرح به طرز زیرکانه و ای رسمیت شناختن اسرائیل را در پی داشت و باعث ایجاد مخالفت و هائی در جهان اسلام گردید. حضرت امام خمینی(ره) در واکنش به این طرح در ششم آبان 1360 طی سخنانی عنوان فرمودند: "بر ما و هر مسلمانی واجب است طرح و هائی از قبیل طرح سادات و فهد را رد کند. بر ما واجب است که اینگونه طرحها را که به نفع مستضعفین نیست محکوم نماییم. امروز از خطرناکترین امور، طرح کمپ دیوید و طرح فهد است که اسرائیل و جنایات او را تحکیم می کند. این طرحها موجب اختلاف شد و راه را برای اسرائیل باز کرد." مخالفت صریح امام و حمایت سراسری مسلمانان جهان از موضع حضرت امام باعث شد تا طرح فهد از سوی بسیاری از دولت و هائی نیز رد گردد. زمان در سال و هائی بعد نشان داد که رژیم صهیونیستی به هیچ وجه حاضر نیست طرحی که این دولت اشغالگر را به تعهدی درباره فلسطینیان وادارد بپذیرد و از ادعاهای بی و اساس خود عقب نشینی کند. این وقاحت به حدی رسید که در پیمان و هائی و اجلاس و هائی مشترک صلح بین اعراب و اسرائیل، رژیم صهیونیستی تنها راه حل مشکل فلسطینیان را از بین بردن آنان عنوان کرده و تصمیم جدی اتخاذ نمود که از ورود آوارگان فلسطینی به سرزمین و هائی اشغالی، به شدت جلوگیری کند

درگذشت "اصمعی" دانشمند و ادیب لغوی (214 ق)

ابوسعید عبدالملک بن قریب بن عبدالملک بصری بغدادی معروف به اصمعی، از بزرگان ادبای عرب است که در شعر، متون ادب، نحو، لغت و اخبار، گوی سبقت را از هم عصران خود گرفته بود. شیوایی کلام او شهره است و هارون الرشید وی را شیطان الشعر می نامید. اصمعی مدتی از نزدیکان خلیفه و عباسی و مورد علاقه و هائی هارون و مأمون بود. وی ده و هائی کتاب در لغت و... تألیف کرد که النحل، لغات القرآن و المصادر از آن جمله است. شهادت او پس قرن، صحابی امام علی(ع) در جنگ صفین (37 ق)

اویس بن عامر قرنی، از پارسایان نامدار صدر اسلام، مُلقب به «سیدُ التابعین» و از اصحاب و حواریون حضرت علی علیه السلام بود. وی در قرن، از نواحی یمن دیده به جهان گشود و زمانی که خبر رسالت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به او رسید، ایمان آورد. اویس به دلیل پرستاری از مادر پیر و ناتوانش، موفق به زیارت ظاهری پیامبر اسلام نشد، ولی پیامبر

او را «تَقْسُ الرحمان» نامید و فرمود: «من از سوی یمن، بوی خدا می شنوم». او سرانجام در جنگ صفین، به یاری حضرت علی علیه السلام شتافت و در نبردی سخت با سپاهیان معاویه، به درجه والای شهادت نایل آمد.

درگذشت "اوتمار مرگن" تالیر" مخترع معروف آلمانی (1899م)

اوتمار مرگن تالیر مخترع آلمانی، در 11 می 1854م در خانواده‌ای که تمام اعضای آن، استاد و معلم بودند، در ایالت وورتمبرگ آلمان به دنیا آمد. او از نوجوانی به مکانیک علاقه داشت. از این رو، در یک کارگاه ساعت سازی به کار پرداخت. اوتمار پس از چندی به دعوت یکی از دوستان خانوادگی راهی آمریکا شد و در شرکتی که به ساختن ابزارهای علمی می‌پرداخت، مشغول به کار شد. او در اواخر دهه 1870م با نمونه جدید ماشین تحریر روبرو شد که برای تعمیر نزد او آورده بودند. جوان آلمانی روی این دستگاه که نقایص بسیار داشت کار کرد و تغییرات سودمندی در آن داد. از زمان ایجاد صنعت چاپ تا آن زمان، چاپ بدین صورت انجام می‌شد که کارگر چاپ‌خانه، حروف پراکنده را یک به یک برمی‌داشت و آنها را به ترتیب کنار یک‌دیگر قرار می‌داد و چون کار چاپ به پایان می‌رسید، بار دیگر حروف را پراکنده می‌کرد. مرگن تالیر اندیشید ترتیبی دهد که حروف پس از چاپ پراکنده نشوند. از این‌رو، دست به کار شد و پس از هفت سال تلاش، موفق به اختراع ماشین حروف‌چینی گردید که قادر بود همه سطرها را به یک اندازه بچیند. هنگامی که مرگن تالیر کار را به پایان رساند، ماشین حروف‌چینی را که امروزه بیشتر کارهای چاپی با آن صورت می‌گیرد، اختراع کرده بود. اوتمار مرگن تالیر سرانجام در 28 اکتبر 1899م در 45 سالگی درگذشت.

تولد "دسیدریوس اراسموس" محقق و فیلسوف بزرگ هلندی (1466م)

دزیدریوس اراسموس (به هلندی: Desiderius Erasmus) دانشمند و فیلسوف و ادیب هلندی و یکی از علمای مشهور قرن پانزدهم میلادی است که به سال ۱۴۶۶ در رتردام زاده شد. پس از اتمام تحصیلات داخل سلسله رهبانان گردید و در بعضی مدارس به تدریس پرداخت. سپس او را به تعلیم پسر ژاک چهارم پادشاه سلاطین وقت به جلب او به دربارهای خویش کوشیدند و چون در آن وقت اصلاح و تعدیل دین مسیحی لازم به نظر می‌آمد او در این معنی با لوتر به مکاتبه پرداخت و آنگاه که لوتر دست به کار دعوت زد وی از مکاتبه با لوتر خودداری کرد و بر ضد وی چیزهایی نوشت و چون در همه تالیفات او حریت فکر و آزادی عقیده مشهور بود بیشتر تالیفات او از طرف واتیکان ممنوع و سوخته شده مخصوصاً با نوشتن کتاب «در ستایش دیوانگی» که با همه اصناف بشری سروکار دارد و انتقاد می‌کند. طایفه رهبانان با او دشمنی سختی پیدا کردند. وی به سال ۱۵۳۶ در شهر بال بدرود حیات گفت.